

U S T A W A

z dnia 20 stycznia 1920 roku

o powołaniu prawników do czynnej służby wojskowej.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Spraw Wojskowych do powołania na czas trwania wojny, w miarę potrzeby, do czynnej służby wojskowej w Korpusie Sądowym osób, posiadających kwalifikacje do wstąpienia na państwową służbę prawniczą, które w dniu powołania nie przekroczyły 42 roku życia, o ile już w myśl obowiązujących ustaw nie podlegają obowiązkowi czynnej służby wojskowej.

Osoby, które obecnie znajdują się w służbie Korpusu Sądowego na podstawie dobrowolnego zgłoszenia się, a nie przekroczyły 42 roku życia, uważane będą z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy, jako objęte powołaniem.

Art. 2. Liczba powołanych na podstawie niniejszej ustawy nie może przekraczać liczby 100. Powoływanie do czynnej służby wojskowej nastąpi w miarę zapotrzebowania.

Art. 3. Na wniosek odnośnych Ministrów zwolnieni będą od czynnej służby w wojsku ci prawnicy, których pozostawienie na stanowiskach, zajmowanych przed powołaniem, jest konieczne w interesie służby państwowej lub z innych ważnych powodów.

O zwolnieniu rozstrzyga Minister Spraw Wojskowych.

Od powołania z mocy niniejszej ustawy wolni są prawnicy, pozostający w czynnej służbie wymiaru sprawiedliwości.

Art. 4. Wymienieni w ustępie 1 art. 1 obowiązani są w przeciągu 20 dni od ogłoszenia niniejszej ustawy w Dzienniku Ustaw stawić się w miejscowych Komendach Uzuppełnień celem spisu.

Art. 5. Winni niestawienia się w oznaczonym terminie w miejscowej Komendzie Uzuppełnień lub niestawienia się do służby na stanowisku, wyznaczonem przez Ministra Spraw Wojskowych, karani będą więzieniem do 2 lat, zaś na obszarze, na którym obowiązuje kodeks karny austriacki, aresztem ścisłym do lat 2.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych, zaś, o ile chodzi o powołanie prawników ze służby państwowej,—w porozumieniu z odnośnymi Ministrami.

Marszałek:

Trąpczyński

Prezydent Ministrów:

L. Skulski

Minister Spraw Wojskowych:

J. Leśniewski